



สวนพฤกษศาสตร์ 5-योग



ชำมะเลียง

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Lepisanthes fruticosa</i> (Roxb.) Leenh.
ชื่อวงศ์	SAPINDACEAE
ชื่ออื่น ๆ	โคมเรียง (ตราด), พูเวียง (นครราชสีมา), มะเถ้า ผักเต้า (ภาคเหนือ), หวดข้าใหญ่ ภูเวียง (ภาคอีสาน), ชำมะเลียง ชำมะเลียงบ้าน พุมเรียง พุมเรียงสวน (ภาคกลาง)
ชื่อสามัญ	Luna nut, Chammliang
ลักษณะทั่วไป	ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูง 4-7 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาลแตกเป็นร่อง กิ่งอ่อนและยอดอ่อนมีขนสีน้ำตาล ใบประกอบแบบขนนก ออกเรียงสลับ ใบย่อยมี 5-7 คู่ รูปรีแกมรูปขอบขนาน กว้าง 2-3 ซม. ยาว 7-21 ซม. ปลายใบแหลมทู่ โคนใบมน ขอบใบและแผ่นใบเรียบหนา สีเขียวเข้ม ผิวใบเกลี้ยงเป็นมัน มีหูใบเป็นแผ่นเกือบกลม กว้าง 2.0-3.5 ซม. ดอกช่อห้อยตามกิ่งและลำต้น มีสีม่วง และพบได้น้อยที่เป็นดอกสีขาวหรือสีเหลือง ช่อดอกยาวได้ถึง 75 ซม. ดอกแยกเพศ กลีบเลี้ยงมี 5 กลีบ รูปเกือบกลม กลีบดอกมี 5 กลีบ ดอกบานกว้าง 5-7 มม. มีเกสรเพศผู้ 5-8 อัน รังไข่มี 2 ช่อง ผลรูปไข่ถึงรูปกลมรี ผิวเกลี้ยงเป็นมัน ผลสดสีเขียวอมแดง เมื่อผลสุกเป็นสีแดงถึงสีม่วงดำ เมล็ด รูปเกือบกลม แบนด้านข้าง มี 2 เมล็ด
นิเวศวิทยา	แพร่กระจายพันธุ์ตามธรรมชาติ ตามป่าโปร่ง ตามแนวชายป่า หรือริมลำธาร ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลจนถึง 1,000 เมตร และพบได้มากในแถบพื้นที่ชายทะเล พบได้ในทุกภาคของประเทศ พบได้มากในภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ ติดดอกออกผล มี.ย.-ธ.ค.



สวนพฤกษศาสตร์ระยอง

ประโยชน์

ใบอ่อน ยอดอ่อนสามารถนำมาใช้ทำแกงเลียง ผลสุกมีรสหวานฝาด ใช้รับประทาน
เป็นผลไม้ได้ รากมีรสเบื่อจืดและขมเล็กน้อย ใช้เป็นยาแก้ไข้ ใช้กาฬ ใช้พิษ
ใช้สันนิบาต ใช้สัน ใช้กำเดา